

W NIEDZIELĘ DNIA 18. STYCZNIA 1807.

Z Wiednia d. 10. Stycznia.

J. C. K. Mość raczył Hrabiów Maxymiliana Dietrichsteina, Pawła Brigido, Jana Kaunenburg i Barona Imhof mianować naytaskawiey C. K. Szambelanami.

Majora Józefa Wernera raczył J. C. K. Apostołska Mość przez naytaskawszy wzgląd na jego 43 letnie w woysku zasługi, przez które wyszedł z prostejgo żołnierza do niniejszego stopnia, wynieść do godności szlachectwa z uwolnieniem od tacy.

Dziekan i pleban w Wulfersdorf, Franciszek Romeher, darował sumnę 4500 ryń, na fundusz szkolny z pięknym przeznaczeniem, aby z prowizyi od tego kapitału edukowało się 10 ubogich dzieci z jego parafii, aby im dostarczono rzeczy do nauki i co rok po parze sukienki: sprawiono.

Z Brynu d. 9. Stycznia.

Naynowsze nasze doniesienia z stolicy Tureckiego państwa dochodzą do 9 Grudnia r. z. Podług nich pokazata się na końcu Listopada Angielska eskadra, z 7 wojennych okrętów złożona, pod Adm. Louis w Dardanelach.

Wspomniony admirał przybył procz wzmiankowanej dawniey fregaty Endymion z liniowym okrętem Kanapus i 1 brygiem d. 30 Listopada do portu Konstantynopolskiego d. 30 Listopada. D. 7 Grudnia iadł Kapitan - basza u niego obiad na okręcie Kanapus i ogółem był ten admirał z nadzwyczajnymi honorami od Tureckiego ministeryum przyymowany.

Liczbę znajduiącego się na wspomnianych wyżej okrętach lądowego woyska nie można dokładnie wiedzieć; lecz stoią te okręty na kotwicach przed twierdzami w Dardanelach.

Listy z Bukaresztu, stolicy Włoszczyzny, nadeszły pod d. 13 Listopada do Konstantynopola, donoszą, iż tam co chwila oczekiwano znaczney liczby woyska Rosyjskiego, i liczbę przesłanych już za Dniestr podają przeszło 20,000 ludzi. Naczelnym dowodzący armii jest Jenerał Michelson, a pod uim dowodzą Jenerałowie Kutusow i Xzę Dółgoruki.

D. 8 Grudnia przybył do Konstantynopola Hiszpański Minister, Margrabia Aluwnaza.

Z Zemlina d. 30. Grudnia.

Względem zdobycia Belgradu nadeszły tu jeszcze następujące szczegóły: — Przy zajęciu dwóch części miała biegać starcy, kobiety i dzieci z przeraźliwym krzykiem po ulicach, inni kryli się w odosobnionych izbach i piwnicach, dla uycia wściekłości Serwianów, ponieważ Czerny kilka krotknie zapowiadał Kuszancemu, iż przy wzięciu szturmem Belgradu nie oszczędzi nawet dziecięcia w żywocie macierzyńskim. Gdy po opanowaniu już obu części miała szukali Serwianie po domach, czyli się Turcy jeszcze gdzie nie ukryli, rzucity im się kobiety z dziećmi do nog, prosząc o litość, i otrzymały od nich pocieszające zapewnienie, że nie wolnią z kobietami, tylko z mężczyznami, i że poprzedzającego jeszcze wieczora odebrali od Czernego naysurowsze rozkazy, aby kobiet, i dzieci nie zabiłali; przyrzekli im więc bezpieczeństwo i dostarczenie na przyszłość żywności. Pod czas rabunku zabierali tylko Serwianie mężką własność, jako to broń, suknie, narzędzia i t. d. kobiecych zaś rzeczy wcale nie tykali. Zdobyli 27 dział, 4 moździerze, 450 centnarow prochu, wiele kul i inney broni. — Po zajęciu obu przedmieść usypali zaraz Serwianie baterye i na około do wyższej twierdzy strzelali, przez co przecięli oraz Turkom komunikacyą z naszym brzegiem, a zatem wszelki dowoz żywności, na której im zbywało. Strzelano do wyższej twierdzy ciągle aż do 17 wyławszy nocy. W nocy d. 21 Grudnia osadzili Serwianie 1000 ludzi wyspę przed Belgradem i usypali tam bateryą na 5 dział. Jak tylko Turcy postrzegli to nazajutrz, zaczęli zaraz potężnie idawać ognia do tej bateryi; Serwianie uczynili toż samo z wszystkich strzelnokrotnie to strzelanie trwało aż do godz. 9. o której udata się Serwianom przymać Turków do uję-

szczenia się. D. 22 nakoniec postł Kuszancy Ali postaćca do Naczelnika Czernego z żądaniem kapitulowac, i dowiaduiemy się, że Kuszancy poddał d. 24 Grudnia wyższą twierdzę Serwianom. Warunki kapitulacyi mają być następujące: 1. Twierdza będzie d. 30 Grudnia Serwianom oddana; Turecka załoga wywdzie z honorami woyskowemi i będzie przez Serwianów wodą aż do Widynu zaprowadzona. W rekomynią tego układu dano d. 28 nawzajem po 2 zakładników, którzy po przybyciu Turków do Widynu będą nazad zwroconemi. — Teraz nie pozostaie Serwianom iak jeszcze Szabacz do zdobycia; lecz tego trudniej im będzie dostać niż Belgrada, ponieważ iest dobrze w żywność i amunicyą opatrzoną.

Turecki Pełnomocnik Mohasil-efendy, który iak się doniosło, udał się z Semendryi do Konstantynopola w celu przyspieszenia zwłoczonego z Serwianami pokoju; lecz nie zatechał iak do Sofii, gdzie go napotkał goniec z podpisanym przez W. Sultana pokojem, i z rozkazem, aby się do Semendryi wrócił, zwołał synod, podpisał z naczelnikami Serwiskiemy pokoy i przywoził go z sobą, iednak, aby prędzey nie powracał, poki Belgrad i Szabacz nie będą Serwianom oddane.

Z PETERSBURGA d. 10. Grudnia.

J. J. Mość wszech Rosnyy wydał ieszcze pod d. 16 Listopada następującą odezwę do wszystkich ludow swego Cesarstwa, ale dopiero teraz ogłoszoną została.

"Przez wydany pod d. 30 Sierpnia nasz manifest doniesliśmy o położeniu interesow naszych z rządami Francuzkami. W niczemby ięnem tem położeniu Pruski były ieszcze iedyną zagrodą między nami i Francuzkami, którzy w różnych częściach Niemiec osiedlił.

Lecz w krótko zapaliła się wojna i na gruncie Pruskim; a po wielu nieszczęściach i ważnej stracie z strony Prus, zagrożone nakoniec nasze granice zostały. Nie potrzeba powiadać Rossyanom, przyzwyczajonem kochać stawę swej oyczyzny i wszystko dla niej poświęcać, że okoliczności czynią niniejszą wojnę nieodzowną. Jeżeli słusznie dobyliśmy oręża na obronę naszych sprzymierzyńców, tedy tem słuszniey go dobędziemy dla obrony własnego bezpieczeństwa. Nim te zdarzenia zbliżyły się do naszych granic, przedsięwzięliśmy pierwszy jeszcze potrzebne środki do ich odparcia. Wydawszy wczesno woysku naszymu rozkazy, aby za granice państwa postąpiło, zleiliśmy teraz Jenerał-feldmarszałkowi Kameńskiemu, aby nim d wodził, i z całą powierzoną sobie siłą przeciw nieprzyjacielowi działał. Przekonanemi jesteśmy, że wszyscy nasi wierni poddani łączyć będą z nami gorące swe modły do Boga, w którego rękę z stałą losy państw i pomyślność wojny: ażeby stał się naszą sprawę wziął pod wszechmocną swą opiekę, pobłogosławił i pozwolił Rossyjskiemu orężowi zwyciężyć powszechnego Europejskiego nieprzyjaciela. Jesteśmy przekonanemi, że wierni nasi poddani nadgranicznych guberniow dadzą nam osobliwie w terażniejszych okolicznościach nowe dowody swej przychylności i gorliwości do dobra publicznego, że nie uwiodą się ani bojaźnią, ani ważnemi utudzeniami, ale zostaną jak dotąd niewzruszonemi w zawodzie, w którym pod opieką ustaw i łagodnego rządu mieli z bezprzeczną spokojnością i własnością majątkow, i dzielili szczęśliwość całego państwa. Jesteśmy nakoniec przekonanemi, że wszyscy nasi wierni oyczyzny, w zupełnem zaufaniu do pomocy Boskiej, w waleczności i odwadze naszych i w znanym doświadczeniu

ich wodzow nie będą oszczędzać ani ofiar; ani usiłowań, jakich miłość i bezpieczeństwo oyczyzny wskazać potrzebę może.,,

Pod d. 11 Listopada wydany zaś został do senatu następujący ukaz:

"Dla wzmocnienia naszej armii, co jest nieodzownie w terażniejszych okolicznościach wojny potrzebnem, nakazujemy do wyznaczonych pod d. 18 Września 4 rekrutow z 500 dusz przy terażniejszym rekrutowaniu jednego jeszcze przybrać. Gdy uznaliśmy za potrzebne, aby to wybranie rekruta jak najszybciej nastąpiło, i gdy pragniemy przytem, aby ten nakaz stał się jak najmniej uciążliwym dla naszych poddanych, przeto rozkazujemy: 1) Przy terażniejszym wybieraniu rekrutow ma być ogólna miara rekruta o pół wershoka jeszcze zmniejszona od niższej już miary w ukazie pod d. 18 Września r. b. tak iż na terażniejszy rok miara rekruta ma tylko wynosić 2 arszenie i 3 wershoki. 2) Ma być wolno przy terażniejszym rekrutowaniu przyjmować rekruta 36 lat nawet mającego. 3) Reszta urzędów ukazu pod d. 18 Września mają być przy terażniejszym rekrutowaniu zachowane.,,

Z Londynu d. 12. Grudnia.

(Przez Danią.)

D. 3 t. m. odebrano dopiero w Anglii wyrok Cesarza Napoleona pod d. 21 Listopada, ogłoszący wyspy W. Brytanii w zamknięciu. D. 9 mieli ministrowie wielkie gabinetowe naradzenie. Król Jorku wydał pod d. 8 okólnik do wszystkich urzędników, mających zlecenie wybierania rekruta, aby z powodu nagłych okoliczności terażniejszych przyspieszyli rekrut.

- Samuel Hood wypłynął d. 9 z okrętem

Centaurus o 74 działach i fregatą Komus z Portsmouth. Przeznaczeniem jego mają być zachodnie Indye i ma być kilku okrętami od kanatowej floty i z Plimutu wzmocniony.

tey okazji, i t. d. W Paryżu d. 9 Sierpnia 1806.

Podp. *Lauderdale. Jarmouth.*

Z Paryża d. 22. Grudnia.

Arcybiskup Paryzki wezwał wszystkich plebanow swej dycezyi, aby otworzyli przy swoich kościołach składki dla niedołączonych Xięży i na potrzebę seminarium.

Cesarско - Austryacki Poseł, Hrabia Metternich, bawi ciągle w Paryżu.

Tu i w całej Francyi panuje nasywieksza spokojność. Rząd trudni się teraz wybieraniem 80,000 ludzi nowego popisu. Nie przytomność armii daje się tylko czuć w miastach, w których wielkie załogi stały. Tu zatrudnia rząd wiele tysięcy ludzi wielkimi budowlami i podaje im sposobność zarobku. W portach naszych pracuje 25 do 30,000 ludzi nad budowaniem nowych okrętow wojennych.

Jeden tutejszy dziennik mowi, iż Cesarz Napoleon pozwolił Królowi Hiszpańskiemu zawerbować 25 do 50,000 Pruskich jeńców we Francyi, iednak werbunek powinien być dobrowolny, i żaden zwerbowanych nie może być tylko do wojskowej służby użyty.

Dalzy ciąg umieszczonych w Monitorze urzędowych pism względem zerwania układow o pokoy między Anglią i Francją.

Nro. 16.

Mci Panie! Wyrażone żądania Francuzkiego rządu w urzędowej nocy JW. Jen. Clarke tak są z proponowanemi nawet w początkach od rządu Francuzkiego zasadami niezgodne, że nam nie zostawia innego wyboru jak powrócić do naszego rządu; mamy więc honor upraszać JW Pana o wydanie potrzebných paszportow dla nas i naszego orszaku. Korzystamy z

Nro. 17.

Hrabiowie Lauderdale i Jarmouth mają honor ponowic prozbę do JW. Ministra zagranicznych interesów, którą wczoray o godzinie w pół do 7 uczynili, o pasz porty dla nich i ich orszaku, iako też dla gońca który na to czeka. Mają honor i t. d. W Paryżu d. 10 Sierpnia 1806.

Nro. 18.

(Powyżsi Ministrowie ponowiają d. 11 żądanie o paszporty.)

Nro. 19.

W Paryżu d. 11. sierpnia 1806. Niżej podpisani Pełnomocni Ministrowie Cesarza Jnc i Króla Włoskiego, przeczytali z uwagą notę, którą im JW. Pełnomocnicy Króla Jnc połączonego królestwa W. Brytanii i Irlandyi pod d. 9 Sierpnia podali, i w której obitaia jeszcze przy zasadzie *uti possidetis*. Pełnomocnicy Francuzcy nie wiedzą czyli przez przyjęcie tey zasady Anglii a chce mieć prawo do żądania od Francuzkiego rządu, aby nie tylko sam, ale w imieniu swych sprzymierzyńców powrócił swe zdobycze, bez obowiązku dla Anglii powrocenia na wzajem zabiorow Francuzkich i tey sprzymierzyńców. Takowe żądanie byłoby nadzwyczajne i tyleby znaczyło, iak iż Francya powinna wszystkie warunki podpisać, które Angielscy Pełnomocnicy zechcą iey podać; lecz nie można myśleć, aby w rzeczy samey taki był zamiar Angielskiego ministerium. Nie postaćo zapewne Pełnomocnikom iedynie w tym celu, aby żądali nieograniczoney zasady, któraby go panem czyniła wszystkich warunkow traktatu. W

tak ciemnym rzeczy stanie żądała Pełnomocnicy Francuzcy wyjaśnienia, któreby nie tylko stan rzeczy wytłuszczyło, ale nawet bieg układów przywróciło; żądała wiedzieć, które zdobycze chce Anglia zatrzymać, które myśli Francji i jej sprzymierzeńcom powrócić, i które pragnie, aby Francja powróciła. Na ow czas odkryje się systema wynadgrożeń, i da jasno poznać jakie są uczucia gabinetu Angielskiego. Pełnomocnicy Francuzcy będą wiedzieli na co przy podanych im żądaniach zezwolic mogą; lecz w przodku nie mogą na nic zezwolic. — Jeżeli Angielscy pełnomocnicy przy podaniu zasady *uti possidetis* miały na celu propozycją zamiany i wynadgrożeń, tedy w takowym przypadku przyjmie ją Cesarz, ponieważ znajdzie ją stosowną do dwóch zasad, na które ugodziły się już obie strony w liście Francuzkiego Ministra zagranicznych interesów i Angielskiego Sekretarza stanu do zagranicznych interesów, to jest: 1) że podług umieszczonej w liście P. Foxa pod d. 26 Marca zasady: "oba rządy mieć będą na celu, aby pokoy był dla nich i ich sprzymierzeńców chwalebny, oraz ile w nich jest mocy zapewnił przyszłą spokoynosc Europy; 2) dodana do tego druga zasada w liście Ministra zagranicznych interesów pod d. 2 Czerwca, „ażeby uznane było wdanie się i zaręczenie prawa jednego i drugiego mocarstwa co do interesów statego lądu i morza,„ — Niżej podpisani zapewniają JJW. Pełnomocnych Ministrow Króla Jmci W. Brytanii o swem szacunku.

Podp. Clarke. Champagny.

Nro. 20.

Moi Panie! Odebraliśmy właśnie notę podpisaną od JJW. Champagny i Clarke, na którą w innej okoliczności natychmiast bys-

my odpisali. Lecz obowiązkiem jest naszem powiedzieć JJW. Panu, iż od onegdajszego nadaremnie czekamy na żądane paszporty dla gońca i dla nas, chociaż o nie trzy krotnie prosiłismy. Jest nader wielkiej wagi rzeczą w położeniu, w jakim się znajdujemy, utrzymać zupełnie wolną, nieprzerwaną i tak częstą korespondencją z naszym rządem, ile tego potrzebę uznamy. Prosimy więc JJW. Pana abyś nas zaspokoił w tej mierze, ażebyśmy wiedzieli, czyli w podobnych przypadkach, ile razy uznamy tego potrzebę, możemy żądać paszportow dla nas lub gońców i one bez zwłoki otrzymać. Niemniej widzimy byż potrzebą wspomnieć tu, iż na zaniefioną do JJW. Pana prozbę względem P. Goddard nie odebraliśmy jeszcze odpowiedzi. Mamy honor byż i t. d. W Paryżu d. 11 Sierpnia 1806 o godzinie 7 w wieczor.

Podp: Lauderdale. Jarmouth.

Nro. 21.

W Paryżu d. 11 Sierpnia 1806. " Nie żey-podpisany Minister zagranicznych interesow ma honor przestać JJW. Lordom Lauderdale i Jarmouth żądany paszport dla gońca Złute bardzo, iż przerwanie interesów, które jest w niedzielę kancelaryi pozwołone, ni-dozwolito mu przedzy-go postać. Co do paszportow, których JJW. Panowie dla siebie żądali, pochlebja sobie niżej podpisany, iż tę zwłokę przypiszą naturalney i zaspokoic ich powinny przyczynie. Niżej podpisany nie obawia się nigdy odpowiedzialności za zwłokę, której jest zamiarem przedłużyć choć kilka dni nadzieie pojednania się dwóch wielkich mocarstw, i położenia końca nieszczęściom wojny w wszystkich czterech częściach świata.

Niżej podpisany uprasza JJW. Panow przy-
iąć, i t. d.

Podp. *Karol Maur. Talleyrand.*
Xię Benewentu.

Nro. 22.

Niżej podpisani Pełnomocnicy Króla Jmci W. Brytanii nie byłiby o mieszkałi odpowiedzieć na notę pod d. 11 Sierpnia JJW. Pełnomocników Francuzkiego rządu; ale nie odbierając na kilkukrotną proźbę o paszporty nie tylko dla siebie, ale i dla gołca swego od JJW. Ministra zagranicznych interesów odpowiedzi, csądzili za rzecz potrzebną przekonac się pierwej czyli mogą spodziewac się utrzymywac nadal ciągle wolną i nieprzerwaną komunikacyą z swem rządem, tak jak w podobnym przypadku dziać się zwykło między wszystkimi Europejskimi rządami? Oświadczenie atoli, które od JJW. Ministra zagranicznych interesów utrzymali, czyni im nadzieję, iż podobney zwłoki, jakie bądź kolwiek zaydą okoliczności, więcej nie doświadczą.— Po doyrzatem zastanowieniu się nad notą JJW. Pełnomocników Francuzkich, cświadczyli niżej podpisani, iż rząd W. Brytanii dalekim jest od [przywłaszczania sobie mocy żądania z strony Francyi ustąpić, bez zezwolenia aby Francya żądać nawzajem od Anglii tego mogła, owszem nie ma innego życzenia, iak układania się z Francyą na zasadzie, którą sama proponowała, i iak jest w nocie Lorda Lauderdale wyrażona, to jest: "na ogólney zasadzie *uti possidetis*, która ma być ścisła zachowana, wyjąwszy Hinower, który weałości przyrzeczono J. K. Moji powrocic.", Gdyby nawet można było pomylic się na wynikających koniecznie z tej zasady wypadkach, tedy usła rozmowa mi na na d. 9 t m między Francuzkimi Pełnomocnikami i niżej podpisanymi nie pozwala wątpić, aby

ta propozycya nie była dokładnie od rzeczonych Pełnomocników zrozumiana. Niżej podpisani nie mogą przeto iak powtorzyć, iż podług instrukcyi swego rządu nie wypada im tylko nalegać o przyjęcie przed wszystkim tej zasady. Pod tym iednie warunkiem wolno im dalsze czynić układy. Jak tylko zaydzie zgoda na tę zasadę, wyłuszczą niżej podpisani inne punkta zawierające się w nocie Lorda Lauderdale. Niżej podpisani dodali tylko jeszcze, iż jeżeli rząd Francuzki pozostac zechce przy uczuciach, które proponował, o czem Król Jmci W. Brytanii nie wąpi, tedy podtu wyrazu *Paxa* nastąpi "dla obu państw chwalebny pokoy, zapewniający razem przyszłą spokojność Europei.", W Paryżu d. 11 Sierpnia 1806 w wieczor.

Podp. *Lauderdale. Jar-*
mouth.

Nro. 23.

(Pełnomocnicy Króla Jmci W. Brytanii żala się pod d. 14 Sierpnia przed Ministrem zagranicznych interesów, iż po daney odpowiedzi na notę JJW. Pełnomocników Francuzkich pod d. 11 nie odbierają dalszey od nich odezwuy, a zatem wnoszą, iż ich milczenie mało czyni nadziei do zaspokoienia oczekowań obu narodow, i z tego powodu proszą o paszporty.)

Nro. 24.

(Lord Lauderdale żada pod d. 17 Sierpnia paszportu dla Lorda Jarmouth, któremu Król Jmci W. Brytanii pozwolił powrocic do kraju, dodając, iż podług brzmienia tego pełnomocnictwa może sam lub wspólnie z Lordem Jarmouth czynić układy z rządem Francuzkim.)

(Lord Lauderdale ponowia pod d. 22 Sierpnia podaną JJW. Pełnomocnikom Francuzkim notę Ministrowi zagranicznych interesów; że nie odbiera na nią dotąd odpowiedzi, prosi zatem o wydanie paszportów dla niego i jego orszaku.)

(Reszta potem.)

Wiadomości Wojskie.

Na d. 15 Grudnia po północy wyjechał Cesarz Napoleon z Poznania i stanął d. 18 rano w Warszawie. D. 17 wyjechali za nim zagraniczni ministrowie, a d. 18 Minister zagranicznych interesów Xzê Benewentu.

Wypis z 41 dziennika armii Francuzkiej. W Poznaniu d. 14 Grudnia.

"Jenerał brygady Belaire od korpusu Marszałka Ney wyruszył d. 9 z Torunia i udał się do Galupu. Szofły batalion lekkiej piechoty i Szef szwadronu Schoeni z 60 ludzi od 3go regimentu husarów napotkali 400 nieprzyjacielskiej konnicy. Oba oddziały starły się z sobą: Prusicy utracili 1 officera, 5 dragonów w poymanych, a 30 poległo na placu, których konie dostały się w nasze ręce. Marszałek Ney chwali sprawność Szefa szwadronu Schoeni. Forpoczty nasze postąpiły z tej strony aż do Strazburga. Na d. 11 o godzinie 6 z rana dało się z po nad Bugu słyszeć strzelanie. Marszałek Davoust kazał się Jenerałowi brygady Gaubier za rzekę Wkrę na przeciwko wsi Okumina przeprawić. Z ledwo przeprawiły się 25 i 89 liniowy regiment, a już były zastąpione mostowem szaficem i postąpiły pół mili na przód do wsi Pomykowa. Rosyjska dywizya nadaremnie usiłowała odzyskać tę wieś; została odpartą i utraciła wiele

ludzi; my utraciliśmy 20 ludzi w zabitych i rannych. — Most pod Toruniem, który stał na palach, jest znowu postawiony, i wojsko nasze naprawia fortyfikacye tego miasta. — Most na Wisle między Warszawą i Pragą jest już postawiony. Na Pradze zakładają oszańcowany oboz; Jenerał od inżynierów Chasselu kieruje temi robotami. — D. 10 przeszedł Mar: Augereau za Wisłę między Zakroczymem i Utratą. Oddział jego pracuje nad szaficami na prawym brzegu. Rosyjanie zdają się mieć wielką siłę pod Pótuukiem. — Marszałek Bessieres postępuje od Torunia z drugim korpusem odwodowey iazdy, składający się z dywizyi lekkiej iazdy Jenerałow Tilly, z dragonow Jenerała Grouchy, Sabuc i kiryllierow Jenerała Hautpout. — P. Lucchesini i Załrow, Pełnomocnicy Króla Pruskiego przejechali d. 10 przez Torun do Królewca. — Jenerał Gouvion jest mianowany rządcą Warszawy.,

Podług dziennego rozkazu dywizyynego Jenerała Clarke, jeneralnego Rządcy Berlina, przepisana jest następująca droga, którą wojska nowe od 15 Grudnia z Moguncyi do Kistryna iść mają i jak długo: Z Moguncyi do Frankfortu nad Menem 8 godzin, do Friedberga 6, do Giesen 8, do Marburga 6, do Jesberga 8, do Kassel 10, do Gettingi 10, do Duderstadt 6, do Ellrich 9, do Elbingerode 6, do Halberstadt 10, do Wansleben 9, do Magdeburga 4, do Hohenziaz 8, do Ziesar 6, do Brandeburga 6, do Wustermark 9, do Berlina 9, do Vogelsdorf 6, do Müncheberg 7, do Kistrina 10. Ogółem 161 godzin w 21 dni. Wojska prowadzące jeńców lub winnem zleceniu do Moguncyi idące, poydą do 30 Grudnia dotychczasowo przepisaną drogą. Co do cywilnych i wojskowych administracyy Fuldy, Erfurtu, Lipska,

Wittenberga, Potsdamu i Spandau nie się nie odmienia. Z Kistryna poydą woyska następująca drogą; — Z Kiltrina do Landsberga 12 godzin, do Szwierina 7, do Meseri 2 5, do Pinne 12, do Sierostawia 5, do Poznania 8. Ogółem 49 godzin w 6 dni. Z Frankfortu nad Odrą do Poznania: — do Zienzig 11 godzin, do Meseritz 9, do Pinne 12, do Bithin 5, do Poznania 8. Ogółem 45 godzin, w 5 dniach. Nakoniec z Poznania do Warszawy [poydą] woyska następująca drogą: do Koftrzyn 5 godzin, do Września 7, do Kłeczwy 12, do Sempolna 7, do Kłodowy 10, do Kutna 11 do Łowicza 12, do Sobaczewa 6, do Warszawy 12. Ogółem 82 godzin w 9 dniach.

W Magdeburgu wydał d. 18 Grudnia Rządca Jenerał Ebie następujące obwieszczenie:

"Rządca miasta i prowincyi Magdeburga dowiaduje się, iż zlechetni ludzie rozgłaszają pomiędzy ludem trwożące wieści tak względem wydarzeń politycznych, iako też względem obrotu armiy. Aże jest konieczną potrzebą uspokoić spokojnych mieszkańców i zapobiedz kary godnym zamiarom tych, którzy lubią rzucić ziarno niezgody i zamieszania, stanowi się zatem co następuje:

Art. 1. Każdy iakiego bądź stopnia i stanu rozsiewający fałszywe polityczne nowości będzie poymany i woyskowo karany, jeżeli ich źródła nie wskaże. — Art. 2. Podobniez będzie i teu karany, który słucha podobnych fałszywych wieści, a nie wskaże zaraz komendantowi miasta ich roznosiela. ,,

W Hesseńskim kraju zbuntowała się część rozpuszczonych woysk Hesseńskich i część wieskiego ludu. Jeneralny Rządca Lagrange

wydał zaraz przy poczęciu tego buntu d. 22 i 24 Grudnia następujące obwieszczenia:

I.

"Dowiaduję się, iż odezwa, którą do was wydałem, w celu zaciągnięcia was w służbę Cesarza Jmci sprawiła pomiędzy wami niejakie burzliwe poruszenia. Uspokoycie się! Wszyscy ci, którzy służby przyjąć nie mogą, częścią, że są oycami rodziny, częścią, że dobra posiadają, mają się stawic przed dwiema członkami woyskowego kolegium i 2 officerami od regimentu, dla uczynienia swych przełożeni, a będzie na nich wszelki wzgląd mianny. Ta jest jedyna moja wola! Procz tego wolno jest każdemu, któryby się sądził być pokrzywdzonym, udać się do mnie. Co zaś do tych, którzy zamiast znajdowania się na wyznaczonych im mieyscach, dopuszczają się pomimo spodziewania mego buntowniczych poruszeń i schadzek, nie mają więcey żadnego prawa do mey sprawiedliwości, użyję owszem przeciw nim wszelkiey surowości i ustaw i przymusu, które znajdują się w ręku moich. Urzędnicy i magistraty mają pod surową odpowiedzialnością powyższe obwieszczenie wszędzie ogłosić i o wszystkich przeciwnych zdarzeniach natychmiast woiennemu kolegium donosić. ,,

II.

"Zlechetni, iak się dowiaduję, usiłują was uwieść; podniecili was do buntu i powstania pod fałszywym pozorem. Złotierze! Byłem od Cesarza Jmci upoważniony do proponowania Hesseńskim woyskom przyjęcia u niego służby. W waszey jest wola przyjąć ją lub nie. — Nikt nie będzie do tego przymuszony. Wierzajcie co wam powiadam; moję tylko samą prawdę. ,,

GAZETY KRAKOWSKIE

W NIEDZIELĘ DNIA 18. STYCZNIA 1807.

Wypis z listu z Makowa d. 23. Grudnia.

Korzystał z okazji przestania kilku wyrazów. Widzę, iż obiecałem więcej, niżeli dotrzymać mogę. Obrzymi postęp zwycięskiej armii, przy której zostałem, nie pozwala dać rysu dokładnego czynów, których jestem świadkiem. Główna Cesarska kwatera jest dzisiaj w Makowie, gdzie nieprzyjaciel z wielką klęską odparty, odstąpił drogę do Pułuska. — Wczoraj Cesarz był w Ciechanowie, i ledwo godzinę zatrzymał się na poczie dla wytchnienia po ustawnych trudach, gdy uwiadomiony o nieprzyjacielskich obrotach, natychmiast wyruszył naprzód. Zdało się, że w tej wyprawie kwatera Cesarska jest przednią strażą. Od czasu wyjścia z Warszawy dnie liczymy utarczki, które się kończą na ucieczce nieprzyjaciela. Można powiedzieć bez najmniejszej przesady, że W. Napoleon toczy dziś wojnę nie tylko z Roslyanami, ale z samym Niebem. Zważając porę czasu, ustawne słoty i do szczętu zepsute drogi, byłoby ciężko uciekać tyle mil na powozie bez żadnej przeszkody, ile ich wojsko nasze przebywa na dzień, zatrzymywaue nieprzyjacielskim odpo-

rem. — Okonin, Nasielski, Patuki, Makowo i Łopacin, były miejsca, których mocne położenie ośmielało nieprzyjaciela. Wszędzie porażony, wszędzie został odparty, a pod Łopacinem straż jego tylna została znieśioną przez W. Xcia Bergskiego. Jenerał Gardanne z rozkazu Cesarza wystany uważać nieprzyjaciela, w padł niespodzianie na nią w kilkadziesiąt strzelców konnych. Nieprzyjaciel zwiędzony liczbą nacierających zatrzymał się, gdy W. Xiążę wpadłszy nagle zniósł go do szczętu. — Powszeczhney bitwy ieszcze nie było, a już nieprzyjaciel w części otoczony, w części został przecięty.

Z Medyolanu d. 26. Listopada.

Francuzki konsul w Ankonie doniósł ministrowi morskiemu: że Kapitan Carl, dowódzca korsarskiego okrętu Włoskiego Nieustraszonego, który tak szczęśliwie opatrzył nie dawno wyspę Tremitti w żywność, pomimo krążenia Angielskich okrętcw, stoczył szczęśliwą walkę z Roslyyską szebeką o 20 działach. Dla słoty przymuszony był schronić się do portu St. Pennino na wyspie Agosta w Dalmacyi, gdzie schronił się w

tymże czasie Rossyjski korsarz z 2 Włoskie-
ni zdobyzami. Kapitan Carli uderzył zaraz
na niego, przywalił go odciąć kotwice i rato-
wać się ucieczką; zostawił on swoją szalupę,
na której znajdowało się 30 ludzi, z których
4 poległo, resztę zabrał w niewolę. Ojbił
także jedną z zdobyczy, a drugą zatopił nie-
przyjacielski okręt.

Z Neapolu d. 26. Listopada.

Xżę Bisignano złożył urząd ministra skar-
bowego. Na jego miejsce mianowany jest Se-
nator Francuzki Rederer.

Mamy tu już instytut głuchoniemych. Pu-
bliczne szkoły powierzone są 10 klasztorom.
Przełożeni muszą ministrowi wewnętrznemu
podać najzdolniejszych do nauk zakonników
którzy będą od choru uwolnieni i pobierać bę-
dą płacę. Szkoła nasza główna będzie także
inaczej urządzona.

Dwie zgraje żołnierzy i łotrow wyłado-
wali nie dawno do Kalabrii i do Basilikaty,
do których przywiązało się kilku chłopów.
Z miarą ich był tylko łup; lecz za zbliże-
niem się wojsk Francuzkich uciekły zaraz na
okręty.

Bogaty Turecki okręt zatopił się pod brze-
gami Lecca.

Z Kopenhagi d. 13. Grudnia.

Dwor nasz wydał rozkaz, aby batterye
o dmorskie tak w naszym mieście, jako też w
Kronenburgu (które lubo w ostatnich miejscu
nie mogą zupełnie zamknąć Sundu, ale przy-
najmniej trudniejszą przezeń przeprawę u-
czynią) nie zwłocznie postawione były jak w
najlepszym stanie obrony. Rozkaz ten spra-
wił tu wielkie wrażenie. Miano także pewną
liczbę liniowych okrętów uzbroić kazac. —
Wszystkie regimenta gwardyi w Sztokolinie
odebrały rozkaz do wyruszenia. — Tu u nas
w szędzie podwoiono strażę.

List z Bukowiny donosi następujące wa-
runki, pod które wi poddała się twierdza Cho-
cim Rossyjskiemu woysku:

- 1) Woyska Tureckie wyjdą wolno z
wszystkimi swoimi rzeczami.
- 2) Od dnia
poddania się twierdzy ustaie rząd Turecki, i
zaczyna się rząd Imperatora Junc Rossyjskiego.
- 3) Twierdza Chocim z całym baszowstwem jest
własnością Rossyjskiej Monarchii.
- 4) Arty-
lerya w twierdzy jest także własnością Ros-
syjskiego Imperatora.
- 5) Turkom, którzy
pozostać chcą w baszowstwie Chocimskim, za-
pewnione jest wolne wyznawanie ich religii.
- 6) Po oddaniu twierdzy wolno tam jeszcze 15
dni Turkom pozostać i rzeczy swoje sprzedać.
- 7) W czasie tych 15 dni niewolno żadnemu
Turkowi pod karą śmierci nosić broń.
- 8) Baszy
pozwolono bawić w Rossyjskich kra-
jach; lecz tego nie przyjęł.

Podług wyszłego w Rossyjskich prowinc-
jach ukazu mają wszyscy szlachta i mają-
tniejsi mieszkańcy złote i srebrne swoje na-
czenia, i ogółem wszystko złoto i srebro;
kleynoty i perły, słowem wszystkie drogie
rzeczy, które się tylko przewieść dadzą,
wewnątrz kraju odwieść. Do przyjęcia ich
wyznaczone jest w Mało Rossyi guberskie miasto
w którym dane będą w imieniu rządu na ich ode-
branie rewersa aż do ukończenia wojny.

Doniesienia z Hamburga zapewniają, iż
sprawiający Francuzkie interesa Desaugieres
wysłany jest do Następcy tronu Duńskiego do
Kiel, w celu zapewne nakłonienia dworu Duń-
skiego do przedsięwziętych przeciw Anglii
środków. Mowią także, iż przedsięwzięte
już są kroki do oderwania Szwecyi od Anglii;
lecz dotąd nie wzięty jeszcze skutku.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa niniejszemi do publiczney podań wiadomości: iż część win starych Węgierskich w beczkach, antałach i butelkach znajdujących się, po śmierci P. Jozefa Bartsch pozostałych i otaxowanych, na żądanie właścicieli tych win Panów Sukcesorów wspomnionego P. Jozefa Bartsch w dniu 7ym miesiąca Lutego r. b. 1807 poczynając o godzinie lotey przed południem, a po południu o godzinie trzey w kamienicy pod Nrm. 15 w Rynku stojącej, przez publiczną Licytacją ze gotowce pieniądze sprzedana zostanie. Zyczący sobie nabydź wiu takowych, mają się w czasie i miejscu naznaczonym zaydawac.

Gollmayer.
Łodziński.
Kozłowski.

Z Raly Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa.
Dnia 8. Stycznia 1807.

Maiewski.

Niżej podpisany na honor donieść Publiczności, iż na tuteyszy Jarmark przybył z znacznym składem towarów, iako to kandyzowanych Francuzkich i Medyolańskich owoców, tudzież przedniej musztardy. Kram iego jest oznaczony Nro. 46.

Maciej Drosdek, Cukiernik Budeński.

Stosownie do publikowanego pod dniem 5b. m. konkursu dla osadzenia w Lwowskim Liceum Katedry sztuki leczenia zwierząt niniejszemi następnie się donosi, iż tenże konkurs na dzień 24 Stycznia 2807 roku tak w Liceum Lwowskim iako też w tuteyszej Akademii odprawiać się będzie. Starający się więc o tę Katedrę mają na wspomnionym terminie do zdawania egzaminu konkursowego stanąć, a pierwey u Dyrektoryatu wydziału medycznego zgłosić się.

Fr. Marx, Rektor.

D. Rust, Decanus Fac.

Z Senatu Akademickiego C. K. Wszechnicy Krak. d. 22 Grudnia 1806.

Niżej podpisany poczytuie sobie za honor donieść Szanownemu Podrozującemu Publikum, iż stojący na przedmieściu Stradom w Krakowie nie daleko C. K. Pocztę, przy moście na starey Wiśle gościnny i zajezdny dom pod znakiem Cesarza Austrii, który zawiera w sobie ogółem 35 izb, i piękne sklepione stajnie, w których pomieścić się może do 60 koni, już zupełnie na gościnny i zajezdny dom urządził i na to pozwolenie zwierzchności otrzymał. — Zajezdny ten dom jest nietylko dla furmańskich brzyk dogodny, że znajduje się w pobliżności C. K. celnego domu, gdzie wszystkie towary muszą być składane, ale też dla tego, że jest z dobrego materiału wystawiony, izby ma suche, a zatem zdrowe, stajnie światłe, dobrze opatrzone, i dla naturalnego ich położenia są w lecie chłodne, a w zimie ciepłe. — Do tego przydać ieszcze należy, iż strudzone konie w pływającej o 50 krokow płytkiej starey Wiśle po wyprzeżeniu wybrodzone być mogą, przez co woźnicy i furmani oszczędzą sobie wiele czasu co do ich chędożenia. — Podworzec jest zewsząd dobrze zamknięty, znajduje się tamże wozownia, i nie ma braku do dobrego przyjicia Podróżnego. Gospodarz przyrzeka dostarczać wszystkiego po najsłuszniejszey cenie, i zasłużyć na ukontentowanie przybywających gości. Poleca się względem wysokiey Szlachty i szanownego Pubijikum i prosi o łaskawe go odwiedzenie. W Krakowie d. 18 Grudnia 1806.

Antoni Neugebauer, dzierżawca domu i Trakier.

Dla osadzenia wakującego przy Zatorskim Magistracie syndyka miejsca z pensją roczną 300 ryń. złączonego wypisuje się konkurs do 15 Stycznia 187 z tym dokładem, iż kompetenci zyczący sobie tego miejsca proźby swe dekrétami Eligibilitatis z zaświadczeniem moralności opatrzone przed wspomnianym terminem do Myślinickiego Urzędu Cyrlularnego podawać mają.

W Krakowie d. 31 Grudnia 1806.

Z Strony Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa niniejszym obwieszczeniem do powszechney podań wiadomości, iż do całego majątku ruchomego i nieruchomego w tey prowincyi zabydującego się, Jana Pawła Lang kupca tuteyszego zbieg wierzytelow z urzędu o-

twarty został. Przeto wszyscy wierzyciele którzyby do Masy wspomnianej pretensye jakie mieć sądzili ninieyszeni przypozywiają się, ażeby do ostatniego miesiąca Marca roku 1807 też przez podawane w sposobie procesu ordynaryinego przeciwko ustanowionemu Masy zastępcy Panu kuratorowi Adwokatowi Liebichowi, tuteyszemu magistratowi tym pewniey oznaymili, i w nich nie tylko rzetelność żałoby swoiey, lecz i prawo mocą którego w tey lub owey klasie umieszczonemi bydyż pragna mocno udowodnili, gdyż inaczey po upłynieniu tego terminu nikt słuchanym nie będzie, i ci, którzyby do wyż rzeczonego terminu pretensyi swych w tuteyszym Sądzie nie oznaymili względem masy uniwersalney obciążonego ruchomego i nieruchomego majątku teraz będącego i przybydyż mogącego, jeżeli ten przez wierzycieli oznaymionych wyczerpionym zostanie, bez żadney excepcyi wyłączeniemi zostaną, chociażby im w rzeczy samey prawo wynagrodzenia należało, albo iakążkolwiek rzecz z masy prawem własności windykować mieli, lub chochy żałoba ich przez zastaw lub hypotekę zabezpieczona była, tak dalece, iż podobni kredytorowie, jeżeliby co maffe winni byli, niezważając na to, iż mają prawo wynagrodzenia własności zastawu albo hypoteki, dług maffe należący zapłacić będą obowiązani i zniewoleni. — Mimo tego, wszystkim ogólnie i każdemu w szczególności z wierzycielow dzień 2 Kwietnia 1807 godzina 9 ranna tym celem przez nas się, ażeby stanąwszy, albo osobiście, albo przez umocowanych pełnomocnikow przed tuteyszym Magistratem kuratora dobr tym czasowo w osobie P. Daniela Hodasiewicza ustanowionego albo potwierdzili, albo innego ustanowili, razem i deputacya kredytorow obrali i obranym tak kuratorowi dobr iako i deputatowi wierzycieli władze ich ograniczyli, a to tym pewniey, gdyż w przeciwnym razie, jeżeliby nikt z wierzycieli w wyznaczonym terminie nie stawil się, Magistrat tuteyszego C. K. Stołecznego Miasta Krakowa kuratora dobr i deputatora na niebeznieczeństwo wszystkich niestawiających się obierze, i ich władze oznaczy; do tego przeto obwieszczenia każdy unikając własney szkody stosować się ma, tak bowiem opiewają przepisane prawa.

Gollmayer.

Łodziński.

Hirschberg.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.

Dnia 12 Grudnia 1806 roku.

Majewski.

Magistrat Miasta Stołecznego Krakowa ninieyszeni do wiadomości podaje, iż rzeczy ruchome po niegdy Baltazarze Haller pozostate, iako to: w złocie, srebrze, winach, miedzi, siankach, żelazie, powozach i innych pozostających dnia 26 Stycznia 1807 godzinie 9 zrana pozcz, i iac i następnie kontynuując w kamienicy pod Nrem 239 w rynku flozacyj przez publiczną licytacya s rzadwane będą. Każdy przeto chce nabyci co ztakowych rzeczy mający na wyznaczonym czasie i miejscu znajdować się ma.

Gollmayer.

Krzyżanowski.

Łodziński.

Z Rady Magistratu Miasta C. K. Stołecznego Krakowa.

Dnia 5. Grudnia 1806.

Majewski.

Z Magistratu Król. Stołecznego Miasta Krakowa, ninieyszym do powszechney podaje się wiadomości: że o dniu 21 Stycznia roku terażn: przed południem o godzinie 9 w tuteyszym Ratuszu, pufty grunt, należący przedtym do Kazimierskiego cechu rzeźniczego, teraz z Krakowskim zgromadzeniem rzeźniczym złączonego, 22 □ sążni, 4 łopy i 6 cali obeymujący w wymiarze swoim, za umiarkowany roczny czynsz po 15 kr. od kwadratowego sążnia, do użytku na trzy po sobie następujące lata, zaś raz w wynoszącym rocznym czynszu 5 Zł. ryń. 35 i kr. dany, i naywięcey obiecującemu w arendowną dzierżwę będzie wypuszczony. — Chęć przeto do Licytacji mają, zechcą się na wzwyz spomniętych, dnia 1 godzinie na Ratuszu w kanlaryi Wgo JPan Konsyliarza Magistratskiego i Referenta Ekonomii miejskiej Fiali, znajdować, gdzie oraz i inne arendowne kondycje tamże, dla potrzebney wiadomości załączyc mogą.

Gollmayer.

Z Magistratu Król. Stołecznego Miasta Krakowa dnia 7 Stycznia 1807 roku.

Grofs.

(Przy dzisiejszey Gazecie znajduje się drugi Dodatek.)